

Ewaluacja spotkania 10/11/2014

W ramach Projektu „Otwieramy teatr w poniedziałek” 10.11.2014 r. w siedzibie poznańskiej Fundacji „Malta” odbyła się debata oraz warsztaty dla dzieci i młodzieży. W rozmowie poprzedzającej warsztaty teatralno-plastyczne wzięło udział 11 osób dorosłych (łącznie z organizatorami w liczbie 3 osób oraz 2 osobami odpowiedzialnymi za część warsztatową) oraz 5 uczniów gimnazjów. Pięć uczestników dyskusji było na co dzień związanych z pracą w oświacie, dwie reprezentowały instytucje kulturalne, dwie kolejne stowarzyszenie podejmujące działania edukacyjne. Jedna z uczestniczek pracowała z młodzieżą w charakterze kuratora.

Celem dyskusji było poznanie opinii uczestników na temat ich doświadczeń związanych ze sztuką w formie teatru, przede wszystkim z czasów szkolnych, roli teatru w edukacji oraz istniejących i pożądanых sposobów organizacji kontaktu młodych ludzi z szeroko pojętą instytucją teatru. Spotkanie prowadziła przedstawicielka Fundacji „Malta” a dyskusja zaplanowana była na ok. 1,5 h.

Wszyscy biorący udział w wydarzeniu mieli szansę opowiedzieć o swoich, co stanowiło główny element debaty ze względu na sporą liczebność grupy (łącznie 16 osób). Debata okazała się też wymianą doświadczeń pokoleniowych i wyniknęły z niej dwa główne problemy: przedmiotowe traktowanie uczniów w przypadku uczestnictwa w wydarzeniach kulturalnych oraz brak rozpoznania potrzeb młodych ludzi w zakresie rozwoju kulturalnego.

Wnioski merytoryczne:

1. Młodzież chciałaby zostać włączona w proces decyzyjny dotyczący wyboru przedstawień teatralnych, na które wyjścia organizowane są przez szkołę. Obecnie, jeśli takie wyjścia się odbywają spektakl narzucony jest przez nauczyciela/i, co powoduje, że młodzież odbiera wizytę w teatrze lub na przedstawieniu jako przedłużenie obowiązku szkolnego. Uczestnictwo z przymusu nie wpływa korzystnie na odbiór teatru, jak i recepcję sztuki.
2. Repertuar proponowany młodzieży często jest niedostosowany do jej wieku. Dorastającej młodzieży oferuje się wyjścia na przedstawienia dla dzieci lub inscenizacje lektur, co powoduje, że młodzi ludzie czują się infantyliźowani i nierozumiani przez środowisko pedagogiczne (co może pogłębiać podział między podmiotami kształcenia – uczniami a kadrą odpowiedzialną za nauczanie i rozwój młodzieży).

3. Edukacja teatralna nie jest elementem zintegrowanym z nauczaniem przedmiotowym. Jest traktowana marginalnie także przez nauczycieli, których postawa przekłada się na niechętnie nastawienie uczniów. Wykształcenie otwartej postawy wobec teatru jako czynnika kształtującego wrażliwość i osobowość oraz wzory uczestnictwa w kulturze jest przez szkołę w zasadzie pomijana.

Wnioski dla organizatorów:

Mocne strony	Słabe strony
<ol style="list-style-type: none"> 1. Otwarta formuła rozmowy – każdy z uczestników był traktowany jak równorzędny partner w dyskusji. 2. Dla młodzieży: formuła dyskusyjno-warsztatowa aktywizująca na różne sposoby. 3. Apropozycja oraz miejsce spotkania. 4. Uczestnicy reprezentujący różne środowiska. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zbyt słabo sprecyzowany temat dyskusji – uczestnicy nie do końca wiedzieli jaki ona ma cel. 2. Zbyt dużo czasu poświęcono przedstawieniu własnych doświadczeń uczestników, stąd zabrakło go na rozmowę o ogólnych kwestiach zw. z rolą teatru. 3. Rozbieżna tematyka debaty i warsztatów. 4. Zbyt duża różnica wieku między uczniami biorącymi udział w warsztatach.
Szanse	Zagrożenia
<ol style="list-style-type: none"> 1. Organizacja np. zorganizowanych wywiadów grupowych z nauczycielami, przedstawicielami środowiska teatralnego i osobno z uczniami (by zwłaszcza ci ostatni mieli większą swobodę wypowiedzi). 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Termin spotkania – poniedziałek przed dniem świątecznym spowodował problemy z frekwencją.

Opracowała Anna Datko